

Edición filológica de coplas sefardíes del ciclo del Éxodo

Moisés Stanckowich Isern

ADVERTIMENT. La consulta d'aquesta tesi queda condicionada a l'acceptació de les següents condicions d'ús: La difusió d'aquesta tesi per mitjà del servei TDX (www.tdx.cat) ha estat autoritzada pels titulars dels drets de propietat intel·lectual únicament per a usos privats emmarcats en activitats d'investigació i docència. No s'autoritza la seva reproducció amb finalitats de lucre ni la seva difusió i posada a disposició des d'un lloc aliè al servei TDX. No s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant al resum de presentació de la tesi com als seus continguts. En la utilització o cita de parts de la tesi és obligat indicar el nom de la persona autora.

ADVERTENCIA. La consulta de esta tesis queda condicionada a la aceptación de las siguientes condiciones de uso: La difusión de esta tesis por medio del servicio TDR (www.tdx.cat) ha sido autorizada por los titulares de los derechos de propiedad intelectual únicamente para usos privados enmarcados en actividades de investigación y docencia. No se autoriza su reproducción con finalidades de lucro ni su difusión y puesta a disposición desde un sitio ajeno al servicio TDR. No se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al resumen de presentación de la tesis como a sus contenidos. En la utilización o cita de partes de la tesis es obligado indicar el nombre de la persona autora.

WARNING. On having consulted this thesis you're accepting the following use conditions: Spreading this thesis by the TDX (www.tdx.cat) service has been authorized by the titular of the intellectual property rights only for private uses placed in investigation and teaching activities. Reproduction with lucrative aims is not authorized neither its spreading and availability from a site foreign to the TDX service. Introducing its content in a window or frame foreign to the TDX service is not authorized (framing). This rights affect to the presentation summary of the thesis as well as to its contents. In the using or citation of parts of the thesis it's obliged to indicate the name of the author.

Denominació Estudis Doctorat:

“Cultures i Llengües del Món Antic i la seva pervivència”

Títol de la tesi doctoral:

**“EDICIÓN FILOLÓGICA DE COPLAS SEFARDÍES DEL
CICLO DEL ÉXODO”**

Doctorand: **Moisés Stanckowich Isern**

Director tesi: **Dr. José Ramón Magdalena Nom de Déu**

Barcelona, 15 de febrer de 2011

3.9 *Las diez plagas II*

3.9.1 Fuentes textuales

9. *Cuentos hermosos de pasatiempo* (Salónica, 1914); BAECS 217.

Dice el texto de portada:

CUENTOS HERMOŚOS [DE] PASATIEMPO //En esta broĉhura [‘folleto’] contiene /siete artículos: /1- Unos cuentos sabrośos de pasatiempo. /2-La cantiga del carcelero. /3-La historia de cuando salimos /los ĵidiśos de Miśráyim. /4- Unas ŝarkis bien importantes. /5- Unos proverbios en turco. /6- Una cantiga de felek. /7- Un cante al nombre del autor /YA`ACOB YONÁ /---- // SALONICO / Año וָשׁוֹן /Es defendido . . . meldar a otro . . .

El texto de portada viene dentro de una orla. La deficiente fotocopia de portada que manejo no permite datar con exactitud, por lo que datamos a partir de una reproducción que de esta portada ofrece Attias ¹.

Opúsculo de P + 8 hojas, numeradas por páginas en arábigo, de unas dimensiones de 21 x 13,5 cm. La copla *Las diez plagas II* ocupa las páginas 9 a 12. Encontramos en el libro dos coplas más, *La crisis de 1913* (p. 15) y *La paz entre las naciones* (p. 16), unos cuentos, una cantiga, unos sarkís y unos proverbios turcos.

¹ Attias, Moshé, «Jacob Jona – Wandering Minstrel of Salonica» [en hebreo], *Sefunot* 15 (1971-1981), págs. 153-202.

3.9.2 Texto aljamiado

La copla *Las dies plagas II*, de Ya`acob Yoná, se encuentra publicada en la siguiente edición:

9. *Cuentos hermosos de pasatiempo* (Salónica, 1914), *BAECS* 217.

פּוֹרְטָדָה פֿאַר מוֹזוֹס

de 7

הַיְחָזָקִים

אין איסטא בחשורה קנטיני
סייטי ארמיקולוס

- 1 — אונט קואנטוס טאלימיוס די פאקא-
טיאפא.
- 2 — גא קאנטיגא דיל קאמילירא.
- 3 — גא איקטוריים די קאגרו סוליוס
לוס ג'ודייץ די מל
- 4 — אונאס טאלימיוס דיל אימפריאליסטיס.
איוס טאלימיוס ווין טאקא.
- 6 — אונא קאנטיגא דיל פ'ליק
- 7 — און קאנטי סל גומאלי דיל אאוטור

יעשה וזכה

הַיְחָזָקִים

אכיון קניין

איוס דופינדילי

טיראדא אד איון

656
18
4

קי צום פואילד דאך איז אונז איז אונז קיין די קענדי. איז נון טונדיקונ
 כענדיין סי נון לי פאגארהן איז אינעפארען. סי צייט פלאזי לייט דיין
 איז טאקאזי איילדו אונטע צייט.
 אה אונטע לונט דיקוס סי דיינדיקייט היין אלוב טיאטונק
 קיין איין לונט סינעמאלטונבלאפייט, קיין איין לונט באלוב אי אונטונק
 אל פאלק.

קאנטונגה דיל בארסילידו

קאכטיכיליו איז פירדונו אה סי איז דיין טי די ללס צידלס,
 קי מי קיעיס די איקטאס קאדיניאס, אי מי אפלוטיק איז קוייאר :
 איי איי היי
 ייס נה טוננו איז קאכטיכיליו, ייי נה ייינו איין קינדלדיק אלטאס,
 איין נה קינדלדך די מאכטיכילייט. איי איי איי
 אלזי אציאה פריס דונויאס , נה אונטע דלעט פאלטע מאכטיכילייט ,
 נה אונטע דלעט פאלטע פורטונגו. נה מאס גיקה די תילייאס דלעט
 פאלטע מאכטיכילייט, אייניי קי סי אפאלו אלה ציינעאלט נה
 ציינעאלט די נה מאכ. ציינו ציינע נאציס פאלטקאס נאציגאלדו פור
 נה מאכ. איי איי איי
 אדיינעטרו נה נאצי אציאה און מאכטיכיליקו קאכטיכיליו אונטע
 צוליינע דונאמאס, מאס צאלני פורטונט פור טייערע קי אונטע אונטע
 פור עאל. היי איי איי

פואגארהן סאלאמוס לום גידייט די מצרים

(סי קאכטיכיליו איין איז די ללס קונטלס די שבועות)

1. אייט מיניכטיק די לונט אה איז דיין די נה אלטונק ,
 לי דונאמאס טונגז אי דיאה טונקע טונטלעמוס איין מאכונקס,
 קו פירדלדך מונט אינעצייטע די ציינ אי מונגה ארטונק :
2. באכטיכילייט נקיס מונט איין איז פיינו פואי איין אייפאר,
 לונט גידייט לונט איקטאמאכונ קון אונטונק אי מונגו גריעו ,
 איז דיין דיין אה עטע באפלאה אה נון פואילדו אפריעו :
3. גאויס צייטונ אה פריע קי טונקו מונגוס אינעצייטונק,
 די אפוקאס לונט גידייט קאכונליק גאלדיק אפריעו,
 איז דיין פור אגאדייטיון פיריינו קון דוק איקטונעמאכונק:
4. דיין איז דיין אה עטע אינעמא אכדי איקטי צירעאלטי ,
 ס'ני אינעצייט פור אונטע גינטי אינעצייטאכטי,
 לונט טייערע איין טון ריינאלדו איז קואל איס איז נון אינעצייט :

למען עמך עורכה לוס אינעפרינענעמעס
לי דשו פרעה אה עגה ייה זוש אטינעמעס,
עוזה לו קי קירט אי אינדאזוס אונה אורט (מאס) אנטיס :

מאנדו איב דיין אה פרעה אי אכו ריזאניו מועטלאלד,
פוקקי נו אגזיס אין אן זוקס ני אונה צירדאל,
סי ארינעניו די נו מאנדאל אלוק גידיוס די אן קינדל; (דבר)

ני סי אפרינעניו איסטי קדוליל איב דיין לו אינפארטיניו,
ציוו אב ערלאג די לה מוליעני אי נו אוצדיקיינו ;
שור איקטו מאלוק גואיסייוס לו קינינעניו:

סארכה פואי לה די קיש פור מינו די עגה אי אהנון ,
קי סי ליס אינגו אה עודוס פינה איב גאנון,
נו אפארטו ני אה קואטופוסיה ני אה צאנון : (שחיז)

עניין די לה מכה די קייטי פואי לה דיב פיליסקו ,
טאטו גראנדי אילאן לוס פידאקוס קאנטידאל די און ציסקו,
עודו לו קי סי טופו אין איב קאמפו לו איזו קיסקו : (ברד)

פריסקו משה נו סי דיטורו דיניקטס ערולו לה לאנגוסטה,
קונו קואנדו דאן עילינדאלפו די אקי אה קוסטה,
לו קי אקוטיקילא לה ערלאיסה אן אורט גוקטס : (הרבר)

צער קואנדו ייזאג פרעה איסקאמאציה אה עגה,
לי אולא מונג כבוד אי נו אטינעמאלה אלה קיינטי,
אין אלינדו די לה פואיעטס קי צולטאג פול זינינו די עניי :

קיסטו קי לי דשו עגה א קדוליל קידו מויי אינאקאלדו,
אין איב ריזיקטורו די לוס דייוויס נו לו מינגו אטיניאלאלדו,
קאלי קיאה איב עינערה לו קי עו מי אב אצאלדו:

אסאי די עי עו איניוראנטה מי און אינאקאסי,
מוליסטרו דיין ציוו אי פיעני מי אה איסקטיניסיק,
קון דיין פיעילאס אין פינה מי אה אוצדיקייני:

אברון די אנות העולם אה עוונטרופ רינידיי
לאס גראנדיס איסקאמאטייוניס קולדאלדו אה איב דיין,
צארה די אטארגאטייון אה עגה איב צעיל ני דיין:

קרינעאלו די פרעה צורלוסי אין לה פרעה מכה,
לה פיערה די לה קאנגרי ני פארקייני קי איהו אלקס,
טאטו פואינון לאס קוס ריזאס פארקילאט עאלאקס (דמ)

פאוב ה' עורכה ני איזו הטראה,
אינעניאמי אה מי פואיצלו אי קינציעניאס,
קי סי נו קוויז עו לה כאסה אטינענעמולה (צפרדיט)

ויאנאנוסי לוס מלכיס אין לה מכה דיב פילאיו,
קי ליס טאטו לאס פיקטאליאס נו ציינן מי קון אינעניו,
די איקטה מכה קידאנון עודוס קיינטי די און אונו : (כנים)

כבוד דינון אה עגה קון לה מכה די לה מינענערה,
נו פורו קופריבלו איב פואיצלו מי אונעני מי קרילטורט,
דישו פרעה אה עגה קי לי קיעטלה איקטס קיעטורט: (ערוב)

שארקי חוזאם אוסול דוייך

מינחמאניץ קוב' אינעכעכאקס אינעלדי גאנינעם,
לאזן אינעקניגט אינדעקניץ י"ל י"כ אינענדיס י"אנינעם.

מיאם

"אינענדיס י"קילדיס אסקינעלע גאלמאנינעם,
לאזן אינעקניגט אינדעקניץ י"ל י"כ אינענדיס י"אנינעם :

שארקי חוזאם אוסול אנדר אקסאק

סינעקי י"אנינע איידי י"חוס סין גיינדי י"וקעני י"חילי,
לאחמאניס י"וק סו י"חיל גיינעני סינעלע סינעלי.

מיאם

צייני י"ולדינעדי צייט אן סיני י"וקדוס י"חילי,
או י"חיל י"חילינעני ניס י"אמין ציינעלי.

שארקי חוזאם אוסול אקסאק

כונמאניס צאלדיק אר ציינדי אנהאקני,
צייני צייט גיין אולנד אינענדי אנהאקני.

מיאם

י"חילנדי חאטירע דונמאק י"אנהאקני,
צייני צייט גיין אולנד אינענדי אנהאקני.

שארקי סיבה אוסול דוייך

גאלדי קאניס סינעקני אנהאק לאמס אונט אנהאק אסקינע.
קאלנעני פיינעקניני י"ל דינעלי אנהאק אסקינע :

מיאם

גונדי צין סינעקני קאזאנדיס דינדי אסקני איי מיליק
י"וקעם סינעקני קאלנעני צונדינען סינעלי אנהאק אסקינע

11 קאנו די אנהאקס לי טענע אנהאק אנהאק אנהאק,
אינעקאנהאקני אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק,
דינעקנינו אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק :

(הוישך)

20 קעט לי דינע אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

קי טונדו אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק,
אינעקאנהאקני אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק :

21 קעט אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

קי אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק,
אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

22 קעט אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

קי אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק,
אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

שארקי חוזאם אוסול אנדר אקסאק

שארקי חוזאם אוסול אנדר אקסאק

"אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק,
אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

מיאם

דוקאניס אנהאקני אינע אנהאק אנהאק אנהאק,
אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק אנהאק

3.9.3 Transcripción y aparato crítico

Las diez plagas II

- 1 **Es menester de loar a el Dio de la altura,**
le rogamos noche y día nunca toparnos en mancura,
su piedad mos envista de bien y mucha hartura.

- 2 **Bastantes nisim mos hizo, el primo fue en Ayifto,**
los jidiós lo esclamaron con amargura y mucho grito;
el Dio diyo a Mošé: -Salva a mi pueblo afrito.-

- 3 **Gazep vínole a Par`ó que bušcó muchos enventos**
de apocar a los jidiós cargóles grandes apretos,
el Dio por agradación firiólo con dos istrumentos.

- 4 **Diyo el Dio a Mošé: -Entra ande este berbante,**
Adonay me embió por una gente enteresante,
los tienes en tu reinado, el cual es el mi amante.-

- 5 **Esto que le diyo Mošé al cruel, quedó muy encantado:**
-En el reğistro de los diošes no lo tengo asiñalado,
cale sea es mentira lo que tú me has hablado.

- 6 **Vay de ti, tu iñoranza te hace enloquecer,**
muestro Dio vivo y firme te hará estremecer
con diez feridas en fila te hará obedecer.-

7 **Ž**ijrón de abot ha`olam a mošotros remedió,
las grandes exclamaciones sonrijaron a el Dio,
vara de amargación a Mošé el nabí le dio.

8 **Ĥ**eremado de Par`ó burlóse en la prima maká,
la ferida de la sangre le pareció que era šacá,
tanto fueron las sus rišas parecía taracá.

9 **T**ob Adonay torna le hizo hatraá:
-Embíame a mi pueblo y servirme ha
que si no coğen tú la rana atemarmolá.-

10 **L**lagáronse los mišrim en la maká del piojo,
se les tapó las pestañas, no vían ni con entoyo,
de esta maká quedaron todos ciegos de un ojo.

11 **K**abod dieron a Mošé en la maká de la mistura,
no pudo sufrirlo el pueblo ni hombre ni criatura,
diyo Par`ó a Mošé que le quitara esta secatura.

12 **L**ema`an šimjá torna los emprešentates.
Le diyo Par`ó a Mošé: -Ya mos atemastes,
tomá lo que querés y índavos una hora más antes-.

- 13 Mandó el Dio a Par`ó y a su rebaño mortaldad
 porque no había en su boca ni una verdad,
 se arepintió de no mandar a los jidiós de su ciudad.
- 14 No se apremió este cruel, el Dio lo enforteció,
 vino al trago de la muerte y no obedeció,
 por estos malos juiçios lo setenció.
- 15 Sarna fue la de seš por mezo de Mošé y Aharón
 que se les hinchó a todos fina el garón,
 no apartó ni a cuatropea ni a varón.
- 16 `Inián de la maká de siete fue la del pedrisco,
 tanto grande eran los pedazos cantidad de un brisco,
 todo lo que se topó en el campo lo hizo cisco.
- 17 Presto Mošé no se detuvo, de vista trujó la langosta
 como cuando dan telégrafo de aquí a Costa,
 lo que acontecía lo traía a su hora jüsta.
- 18 Šá`ar cuando llevaba Par`ó esclamaba a Mošé,
 le hacía mucho kabod y lo asentaba a la quiošé,
 en saliendo de la puerta se voltaba por leño de mešé.

- 19 Como de apansiz le trujó Mošé la escuridad,
 exclamaron a Par`ó tanto mancebo como de idade,
 diciendo: -No podemos sufrir más la temorida.-
- 20 Rašá` le dijo a Par`ó: -Agora verás una maká emportante,
 que todo tu pueblo encima de ti se alevante,
 estonces mos iremos llenos de joyas y diamante.-
- 21 Šamáyim vaareš se trubieron en esta hecha de toda la gente
 que es una landra muda y diferente,
 los jidiós no tuvieron mal mirando de enfrente.
- 22 Tefilá haremos a el Dio de Yisrael,
 que non miren nuestros pecados y mos mande a el goel,
 seremos compañados de Eliyahu y Gabriel.

Aparato crítico

4b H' me e.

6a Vaay de ti

9a Tob H' t.

22b q. n. miren m.; 22c c. de Eliso y G.

3.9.4 Comentario lineal

Esta copla (9-DiezII) vamos a estudiarla principalmente en comparación con 7-DiezI, ya que ambas han sido editadas por el mismo autor, Ya`acob Yoná. Lo dicho para 7-DiezI servirá, en todo lo común, también para 9-DiezII, partiendo del paralelismo que hasta la estrofa 12 existe entre ambas coplas y, en menor medida, también con 5-Plagas. A partir de ahí el texto sigue bastante fielmente el de 4-Éxodo, en especial las estrofas 10, 13, 15, 17 hasta el final. Las estrofas 1 y 2 son paralelas a 7-Diez I.

- 3b-c:** Distinta formulación de *7-DiezI* y *5-Plagas*. El final del verso *c*, aquí, y como señala Iacob M. Hassán (Hassán: 1982 "Complas", p. 13), parece talmente producto de la transmisión oral.
- 5a:** Distinta formulación de *7-DiezI* y *5-Plagas*. Aquí, por su lado, la palabra *esto*, al venir escrita con *he* inicial, sí respeta el acróstico, cosa que no ocurre en las otras dos coplas.
- 5b:** Distinta formulación de *7-DiezI* pero idéntica a *5-Plagas*.
- 7b:** De este verso tenemos tres formulaciones. Aquí dice: "las *grandes* exclamaciones sonrijaron a el Dio". *7-DiezI* dice: "las *muchas* exclamaciones sonrijaron a el Dio". Y, finalmente, *5-Plagas* dice: "los *fuertes* exclamaciones sonrejaron a el Dio".
- 7c:** Distinta formulación de *7-DiezI* pero idéntica a *5-Plagas*.
- 9a:** Distinta formulación de *7-DiezI* pero idéntica a *5-Plagas*.
- 9b-c:** Aquí la formulación es distinta de ambas coplas. Respecto del verso *c*, véase Hassán: 1982 "Complas", p.12, donde se destaca la incongruencia surgida de una posible mala lectura e interpretación.
- 10:** Para esta estrofa, cuya problemática hemos visto en *7-DiezI*, podemos añadir aquí que las palabras de rima van en singular como en *5-Plagas* 11.
- 11:** Esta estrofa es paralela a la *7-DiezI* y su base, aparte del primer hemistiquio tomado de *5-Plagas* 11, sería *4-Éxodo* 31.
- 12a:** La forma verbal se corresponde con *5-Plagas* y difiere levemente de *7-DiezI*, que dice: "empreséntastes".
- 12b:** La formulación aquí es distinta de *5-Plagas* e idéntica a la de *7-DiezI*.
- 12c:** En este verso tenemos también dos formulaciones y un verso distinto. Aquí: "tomá lo que querés y índavos una hora más antes". *7-DiezI* dice: "toma a tu pueblo y índavos una hora antes". Finalmente, *5-Plagas* dice: "Torna se encaprichó, la mestura le mandates".

A partir de aquí, la base principal del resto de esta copla parece ser, salvo algunos versos que iremos indicando, el texto de *4-Éxodo*.

13: Estrofa paralela a *4-Éxodo* 33 salvo el primer verso de ésta que presenta la siguiente formulación: "Llagó el Dio a Par`ó y a su rebaño con mortaldad".

14b-c: Aquí es preciso volver a citar Hassán:1982 "Complas", pp. 12-13 y anotar que estos dos versos aparecen desvirtuados al haberse sustituido al verso *b* el turquismo *iné* (*5-Plagas* y *7-DiezI*) y prosificado el primer hemistiquio del *c* con respecto a las otras dos coplas.

15a: El primer hemistiquio se corresponde con el de *5-Plagas* y *7-DiezI*, pero el segundo (salvo el cambio aquí de *mezo* por *mano*) corresponde al de *4-Éxodo* 34.

15b: *4-Éxodo* 34 dice: "que les mandó una sarna que se le hinchó hasta el garón".

15c: Paralelo a *4-Éxodo* 34.

16: Esta estrofa, salvo la formulación del verso *a* y leves diferencias en la de los versos *b* y *c*, es prácticamente idéntica a *4-Éxodo* 35. Recordemos que si bien esta estrofa es común a las cuatro coplas, la formulación de *7-DiezI* está próxima a la de *5Plagas*.

17: El primer hemistiquio del verso *a* en *4-Éxodo* 37 presenta la siguiente formulación: "No se detuvo Mošé,". El resto es idéntico.

18: Salvo la palabra inicial de la estrofa, distinta lógicamente por causa del acróstico, ("Zahmet" en *4-Éxodo* 38), la estrofa es idéntica en ambas ediciones.

19a: Este verso es paralelo, con formulación levemente distinta, a *5-Plagas* y *7-DiezI* donde dice: "Como de apansiz les vino la escuridad".

19b-c: Idénticos a *4-Éxodo* 39.

20: Estrofa paralela a *4-Éxodo* 41.

21: El primer hemistiquio del verso *a* es el de 4-Éxodo 35 y el segundo y los versos *b* y *c* corresponden a 4-Éxodo 42.

22: Esta estrofa final presenta en 4-Éxodo 53 la siguiente formulación: "Bendigamos todos a el Dio de Yisrael, / que no mire a nuestros delitos y mos mande a el goel / acompañado de Eliyahu y Gabriel".

3.9.5 Descripción de la copla

Las diez plagas II (abrev. *9-DiezII*), versión S914

Esta copla se conserva en la edición conocida *Cuentos hermosos de pasatiempo*, Salónica 1914 (*BAECS* 217), y se localiza en las páginas 9 a 12.

Para el texto de la copla se ha utilizado la letra *raší*, salvo el título, en cuadrada grande sin vocalizar, el acróstico y el nombre en hebreo, y entre paréntesis, de las plagas. En el incipit se combina la *raší* con la cuadrada de cuerpo mayor sin vocalizar para la única palabra escrita en hebreo que aparece. En dicho incipit aparece omitida, aunque se da el espacio, la palabra *son*: "Se cantan en el [son] de las complas de Šabu`ot".

La impresión tipográfica es buena. No se ha utilizado el modelo hebraico de sangrado sino que es el primer verso el que se sangra. En las estrofas existe una puntuación diversa, aunque la mayoritaria es: *coma, coma, dos puntos*. No obstante, hemos puntuado según nuestro propio criterio. La transición de una estrofa a otra se marca generalmente por dos puntos sobre la línea. Además, entre estrofas hay una raya corta que las separa y diferencia bien. Otro detalle para resaltar es que en las estrofas 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 19 y 21, al final del último verso aparece entre paréntesis, salvo en la 21, el nombre en hebreo de la plaga en cuestión. Sobre esto, observamos que en la estrofa 15, el *nun* (נ) final (ו) del nombre de la plaga *šehin* (שחין) presenta una mala impresión ya que, más que un *nun* final (נ), se asemeja más a un *vav* (ו); en la estrofa 17, la plaga aparece mal escrita pues la palabra 'arbá (ארבה), con *álef* (א) inicial, aparece como **harbá* (הרבה) con *he* inicial. Asimismo, en la estrofa 21, el

nombre de la décima plaga, que debería leerse *makat bejorot*, aparece como **makat bekurot*, debido a una parcial vocalización de la misma. El final de página supone final de estrofa.

En cuanto a la estructura métrica, la copla está compuesta de 22 tercetos monorrimos con cesura. Las letras iniciales de la estrofa forman acróstico alefático, y aquí sí que en la estrofa 5 se ha respetado el *he* inicial en una palabra que normalmente se escribe con *álef* (א).

En lo referente al contenido, vemos que el tema de esta copla (como en *5-Plagas* y *7-DiezI*, de las que, ésta, *9-DiezII*, parece ser una versión "nueva" de las anteriores, en concreto de *7-DiezI*) es la liberación de la esclavitud y salida de Egipto gracias al poder de Dios mostrado en las plagas que hace caer sobre el faraón y los egipcios. Esta copla es con sus propias variantes una versión con final cerrado, mientras que *7-DiezI*, al carecer de esa última estrofa característica en la que se pide a Dios la llegada del *goel*, da la sensación no de que haya un final abierto sino, más bien, incompleto. La copla *5-Plagas*, de 1876, más larga, parece haber servido de base para estas posteriores de 1900B y 1914 respectivamente.

En cuanto a la estructura, las tres primeras estrofas serían de introducción y desde las estrofas 4 - 21 se narran los hechos acaecidos, que exhortan al faraón, quien, lejos de acatar, desafía a Moisés y, por ende, al mismo Dios. A este último no le queda otra opción, para disuadir a Paró, que irle mandando plagas progresivamente más graves. La estrofa 22 cierra la copla con el deseo expreso de pronta redención.